

Pescărușul

Mihai Manolescu

Te-am întâlnit în largul mării,
Ducând pe aripi nostalgiei
Și mă-ntrebam în pragul serii
Pentru a câta oară vii
S-aduci salutul depărtării.

Priveam vrăjit spre trupul care,
Gătit în alb imaculat,
Parcă din vremuri milenare,
De valuri și curenți purtat,
Nu-i trebuie port de ancorare.

M-ai fascinat din prima clipă
Cu glasul tău, de vânt purtat
Și am simțit cum din aripă
Să zbor cu tine m-ai chemat,
Fără de griji și fără frică.

Aș vrea să pot a mă desprinde
De-o lume colorată-n gri.
Aș vrea să văzduhul a-l cuprindă
Și cel mai mult aş vrea, să știi,
Nimic să nu mai iau aminte.